

Шановні викладачі та співробітники факультету!

Бінчева Поліна Геннадіївна, Болтянська Лариса Олексіївна, Демченко Іван Володимирович,
Елісєєва Олена Вікторівна, Майборода Ганна Олександрівна, Сахно Людмила Анатоліївна,
Чкан Ірина Олександрівна,

Студентська рада ФЕБ вітає вас з Днем народження!

В цей дорогий для серця день
Бажаєм квітів і пісень!
Від друзів – щирих привітань,
Від зірок – здійснення бажань!
Від сонця – світла і тепла,
Щоб доля щедрою була!
І не спинити часу лік,
Нехай щастить весь довгий вік!

Газета факультету економіки та бізнесу. Засновник: студентська рада факультету. Газета виходить один раз на місяць обсягом 4-12 сторінок українською та російською мовами. Газета використовує статті, листи, інформацію у стислому вигляді.

Редактор: Мазурова І. В.
Комп'ютерний дизайн: Мазурова І. В.
Керівники проектом: Васильченко О.О., Мазурова І. В.

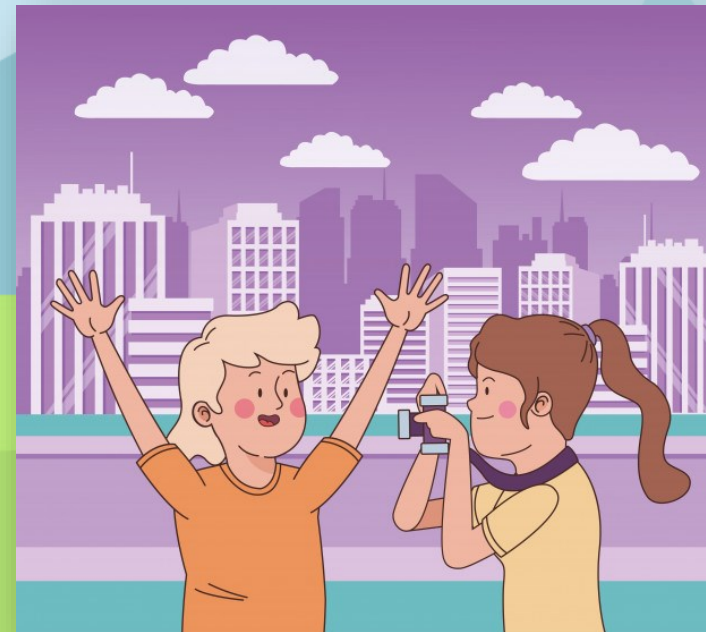
ФЕБчик

№ 6
Квітень-Травень 2020

1 квітня – день сміху, веселощів та посмішок!

Всі ми вже звикли до того, що 1 квітня треба обов'язково пожартувати над друзями, рідними. Зрозуміло, що жарт має бути доречним та без негативних наслідків.

На думку деяких дослідників прототипом цього свята у еллінів був фестиваль Деметрія, який відбувався на початку квітня, і в основі якого лежала легенда про викрадення богом підземного світу Аїдом доньки богині Деметри – Прозерпіни. Пошуки доньки ні до чого не призвели – адже її крики були лише обманною луною.

Перша письмова згадка про 1 квітня як конкретний День усіх дурнів знайдено в англійській літературі й датується XVII сторіччям. Щоправда, стверджують, що у Франції він існував із 1564 року, коли там було введено новий календар, що пересунув Новий рік із 25 березня на 1 січня. Однак минули роки, перш ніж нововведення перемогло багатовікову звичку.

Чимало людей через незнання чи через консервативні погляди продовжували обмінюватися привітаннями та подарунками в останній день колись новорічних свят – 1 квітня.

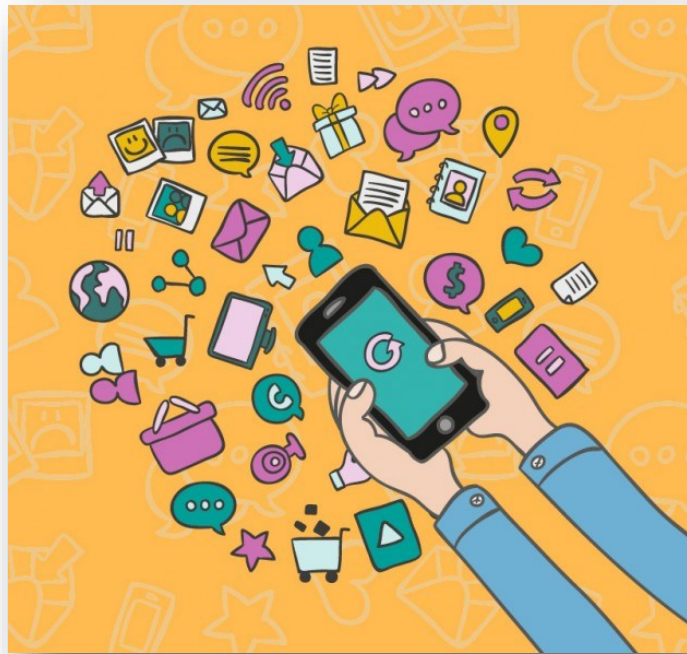
День сміху святкується зараз у всьому світі, але ніде не є вихідним. У США його називають «святом серця, а не держави». До речі, професор Стенлі Теп із інституту здоров'я в Окхерсті (Каліфорнія), стверджує: «30 хвилин сміху на день дозволяють пацієнтам, котрий переніс інфаркт міокарду, уникнути повторного нападу в найнебезпечніший період — перші півроку після нападу, — і потім жити повноцінним життям. Здоровим же людям ця кількість сміху подовжує життя на роки, іноді на десятиріччя».

Мазурова Ірина,
голова відділу журналістики ФЕБ

Додатки для сучасного студента, які допоможуть у навчанні

Сьогодні мобільні пристрої необхідно використовувати не тільки для зв'язку, але і на користь собі і своєму навчанню.

Оскільки будні студента наповнені важкою працею ми пропонуємо переглянути додатки до смартфона, які значно спростять процес навчання і допоможуть ефективно використовувати свій час.

1. Сканер (Scanner). Додаток перетворює телефон на сканер для документів, текстів і книжок. За допомогою нього можна швидко перевірити документ, віддрукувати або надіслати по емейлу як PDF або JPEG файли. Більше того, можна зберегти PDF-файли у пристрої та відкривати їх в інших додатках.

2. Будильник-головоломка (Mathe Alarm). Іноді прокинутися на навчання буває складніше, ніж вирішити складну задачу. Якщо звичайний будильник вже не допомагає і ви навчилися відключати його у сні, тоді стане в нагоді спеціальний додаток "Будильник-головоломка". Щоб відключити його, потрібно напружити мозок. Варто розв'язати арифметичну задачу.

3. Блокнот (Evernote). Один із найкращих планувальників на думку користувачів. Популярність додатку постійно зростає. З його допомогою можна упорядкувати якщо не все у своєму житті, то дуже багато. Це якраз студентам і потрібно.

4. Аудіокниги. Студентам задають читати і багато літератури, іноді на це не вистачає часу. За допомогою додатка "Книга вслух" можна обирати, завантажувати і слухати аудіокниги на ходу. Так час буде проходити з подвійною користю. Також, 70% книг забезпечені текстовою версією, синхронизованою зі звуковою доріжкою. Спеціальний розділ бібліотеки містить безкоштовні аудіокниги, за допомогою яких ви зможете випробувати формат.

5. Розклад (iStudiez). Записувати розклад в блокноті – вчорашній день. Гарно оформлений в мобільному додатку, який вміє нагадувати про пари, значно покращує бажання їх відвідувати. Тримати себе в тонусі і нічого не забувати допоможе додаток iStudiez, в якому можна один раз вбити розклад і потім бути в курсі, які пари в який день. Тут же можна фіксувати завдання, і навіть вести облік оцінок. Також можна поставити нагадування про черговий реферат, модуль, залік чи іспит.

6. PhotoMath. Цей додаток для миттєвого розв'язання математичних задач і рівнянь — справжній подарунок студентам. Додаток вирішує лінійні рівняння, витягує корені чисел, зводить до ступеня, розв'язує арифметичні задачі й навіть показує покроковий алгоритм рішення. PhotoMath використовує камеру смартфона, оптичне розпізнавання символів і виконує потрібні обчислення.

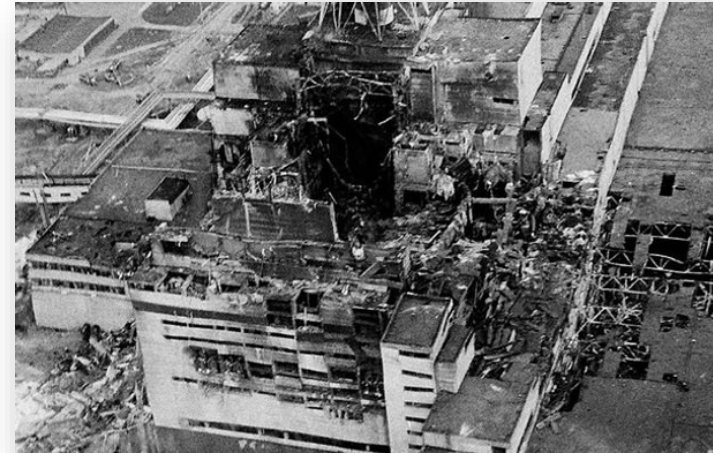
7. Simpler. Додаток допоможе студенту почати вивчати англійську мову або продовжувати її вдосконалювати. Навчання правил англійської мови відбувається у доступній і простій формі.

8. Слово дня. Хочете розширити свій словниковий запас витрачаючи на це всього кілька хвилин у день? Тоді цей додаток для вас. Кожен день у додатку з'являється нове слово із тлумаченням і прикладом використання.

9. Stepik: безкоштовні курси. На цій платформі зібрані безкоштовні онлайн-курси із програмування, математики фізики та інших цікавих дисциплін. Можна дивитися відео-лекції та вирішувати завдання.

Мазурова Ірина, 21 ФБ, голова сектору журналістики

26 квітня 1986 року о 1:23:44 за київським часом сталася найбільша техногенна аварія в історії людства—з різницею у дві секунди відбулись два вибухи на четвертому реакторі Чорнобильської АЕС.

Великий викид радіоактивного пилу піднявся на висоту 1500 м і був перенесений вітром до Скандинавії, Центральної та Південно-Східної Європи, Північної Італії. Сумарна радіація ізотопів, викинутих в повітря після аварії в Чорнобилі, була в 30-40 разів більшою, ніж при вибуху атомної бомби в Хіросімі.

Оскільки Чорнобильська АЕС була графітно-водним реактором, саме графіт передбачав легкозаймистість всієї системи. Після вибуху в ньому залишилось близько 800 т графіту, який почав горіти. Остаточно графіт перестав горіти лише 10 травня.

Кількість людей, що брали участь в гасінні пожежі на ЧАЕС, становила 240 тис. Усі вони отримали високі дози радіації. Однак саме пожежникам вдалось врятувати нас від справді серйозної катастрофи – сильного водневого вибуху, який міг стати наступним етапом трагедії.

Одразу після аварії майже 8,5 млн людей були опромінені, близько 155 тис. кв. км територій було забруднено, з них 52 тис. кв. км – сільськогосподарські землі. Реактор продовжував випромінювати радіацію ще 3 тижні, доки його не закидали сумішшю піску, свинцю, глини і бору.

Офіційно причиною прийнято вважати некомпетентність персоналу, якому в той день доручили проведення технічного експерименту. Контрольні пристрої були відключеними, а потужність реактора знизили до недопустимого рівня. Ситуація стала неконтрольованою, а будь-які спроби нормалізувати її були здійснені невчасно. Як з'ясувалося потім, цей експеримент не був

погоджений у встановленому порядку та підготований у неналежний спосіб.

Після аварії з 30 кілометрової зони відчуження було вивезено 115 тис. осіб. Однак, оскільки ураження також охопило землі Росії та Білорусі, сумарна кількість людей, котрі позбулися своїх домівок, сягала 220 тис. осіб.

Хоча Чорнобильська катастрофа вважається трагедією українською (унаслідок аварії постраждали 12 областей України), офіційні дані свідчать, що 70% радіації отримала Білорусь: постраждала п'ята частина сільськогосподарських територій, а сотні тисяч людей почали хворіти. У білорусів також є зона відчуження, яка сьогодні сягає понад 4 000 км.

Масштаби катастрофи могли б бути незрівнянно більшими, якби не мужність і самопожертва сотень тисяч учасників ліквідації наслідків аварії - наших співвітчизників.

Вічна пам'ять тим, чий життя передчасно обірвала Чорнобильська трагедія, людська шана та вдячність героям-ліквідаторам.

Мазурова Ірина, 21 ФБ, голова сектору журналістики

Студенти ТДАТУ – переможці Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт

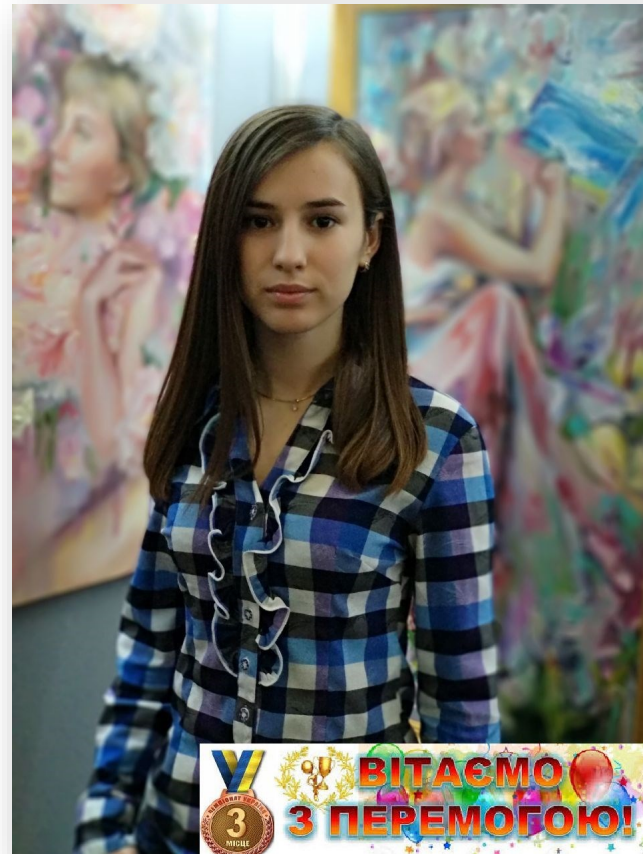
Анастасія Клімова – переможниця Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт

У Миколаївському національному аграрному університеті відбувся II тур Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт зі спеціальності 072 «Фінанси, банківська справа та страхування», спеціалізації «Страхування» 2019-2020 н.р. серед закладів вищої освіти.

Конкурсна комісія визначила та нагородила переможців II туру Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт зі спеціальності 072 «Фінанси, банківська справа та страхування», спеціалізації «Страхування», в тому числі Анастасію Клімову, студентку групи 21 ФБ Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного, яка була нагороджена дипломом III ступеня за наукову роботу «Медичне страхування в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку».

Щиро вітаємо Анастасію Клімову та її наукового керівника Наталю Рубцову з перемогою у Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт та отриманням диплому III ступеня. Бажаємо Анастасії та її науковому керівнику подальших успіхів у роботі!

Косторной С.В., к.е.н, доцент

Сергій Скачков – переможець Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт

У Тернопільському національному економічному університеті відбувся II тур Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт зі спеціальності 075 «Маркетинг» 2020 року серед закладів вищої освіти.

Конкурсна комісія визначила переможців II туру Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт зі спеціальності 075 «Маркетинг», в тому числі Сергія Скачкова, студента групи 21 МК Таврійського державного агротехнологічного університету імені Дмитра Моторного, який був нагороджений дипломом II ступеня за наукову роботу «Збутова стратегія ПрАТ «Одеський завод шампанських вин» на ринку ігристих вин».

Щиро вітаємо Сергія Скачкова та його наукового керівника Тетяну Куліш з перемогою у Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт та отриманням диплому II ступеня. Бажаємо Сергію та його науковому керівнику подальших наукових здобутків!

Кафедра маркетингу

МИ ПАМ'ЯТАЄМО!

ІСТОРІЯ І

Студентська рада факультету економіки та бізнесу розпочинає цикл історій, про які розповіли нам студенти та викладачі факультету, присвячені Дню Перемоги над нацизмом у другій світовій війні.

Історія перша. Крись Анастасія. Група 11-СПУ

Моя прабабуся, Лисенська Олександра Никифорівна, 9 вересня 1920 року народження, м. Оріхів Запорізької області. У 1936 році закінчила 8 класів. У 1939 році закінчила 2-х річну школу медсестер в м. Оріхів. З 01.07.1939 р. по 01.04.1940 р. працювала на посаді медсестри при шахті №3 м. Бреди Челябінської області.

З 20.09.1940 р. по 22.06.1941 р. працювала санітарним фельдшером при Ново-Миколаївській райлікарні Запорізької області. З 26 червня 1941 р. по 26 грудня 1943 р. знаходилась в рядах Радянської Армії.

З 01.06. 1944 р. по 31.12.1944 р. була медсестрою у званні старшина медичної служби в саперному батальйоні військової частини №74445. На війні отримала контузію і була інвалідом II групи. З 25.08.1950 р. по 03.08.1950 р. працювала шкільною медсестрою при Оріхівському Райздороввідділі. З 03.08.1950 р. по 16.07.1980 р. та з 01.12.1980 р. по 04.05.1984 р. працювала медстатистиком при Оріхівській районної лікарні.

В шлюбі з Лисичко Миколаєм Миколайовичем виховали 3-х дітей (дочку і 2 сина). За заслуги перед Батьківщиною в період ВВВ була нагороджена:

Медаль «За оборону Кавказа»;

Медаль «За відвагу»;
Орден «За мужність III ступеня»;
Ювілейні медалі;

В мирний час була відзначена 34 грамотами за добросовісну працю. Померла прабабуся 12.12.2012 р. у віці 92 роки.

Мій прадід, Лисичко Микола Миколайович, народився 19 травня 1922 року в місті Оріхів Запорізької області. У 1938 році закінчив сім класів Всесвятської школи Межовського району Дніпропетровської області. 1 вересня 1939 року по травень місяць 1941 роки навчався у Вінницькому технікумі Цивільного та Комунального будівництва на будівельному відділенні. У лавах Червоної Армії знаходився з 20 березня 1941 року по 13 листопада 1946 року. Воював на третьому Українському фронті, військова частина №45863

Військове звання-старший сержант.

Учасник героїчної битви в районі Озера Балатон.

Учасник боїв за прорив оборони на Західному березі Дунаю.

У боях під час розгрому угруповання німців на підступах до столиці Румунії м. Бухарест в листопаді місяці 1944 року. Звільняв місто Белград 20.10.1944 року. Оволоділи містами Секешфехервар, Мор, Зірез, Веспрем, Еньінг і звільнили понад 350 населених пунктів – березень 1945 року.

За заслуги перед Батьківщиною в період ВВВ була нагороджений:

Орден «Слави III ст.»- за зразкове виконання бойових завдань командування на фронті боротьби з німецькими загарбниками і проявлені при цьому доблесть і мужність.

Медаль «За Відвагу»

Орден «Вітчизняної Війни II ст.»

Медаль «За звільнення м. Белграда»

Медаль «За Перемогу над Німеччиною».

27 вересня 1946 був нагороджений нагрудним знаком «Відмінний танкіст».

Після війни одружився з Лисенською Олександрою Никифорівною. Виховали 3-х дітей. Помер Лисичко Микола Миколайович 13 жовтня 1987

Редакція

Васильченко О.О.,

заступник декана ФЕБ з ОВР

ІСТОРІЯ II

Історія друга. Мартинова Наталя. Група 31-МН

Герой рідного села Сизов Петро Іванович народився у 1909 році в селі Терпіння нині Мелітопольського району Запорізької області. Герой Радянського Союзу (24.3.1945). Нагороджений орденом Леніна, двома орденами Червоної Зірки, медалями.

Це був вимогливий і вольовий партійний працівник, і до березня 1942 року він ніс свою трудову вахту в різних цивільних організаціях. В армії Сизов закінчив прискорений курс Харківського військово-політичного училища і в квітні 1943-го був направлений у діючу армію парторгом 71-го гвардійського стрілецького полку 24-ї гвардійської стрілецької дивізії 2-ї гвардійської армії.

Після успішного розгрому фашистських загарбників на Кримському півострові гвардійська стрілецька дивізія, в якій служив гвардії капітан П. І. Сизов, була перекинута на 1-й Прибалтійський фронт і брала участь у визволенні Литовської РСР.

5 жовтня 1944 року в районі міста Пагегай дивізія перейшла в наступ на Кельметільзітському напрямку. Противник наполегливо чинив опір, використовуючи підготовлені оборонні рубежі з інженерними спорудами: мінними полями, дротяним загородженням і траншеями повного профілю, однак гвардійцям вдалося збити фашистів з займаного кордону. Вони увірвалися в першу траншею, закріпилися на вигідних висотах на підступах до другого оборонного рубежу, розташованому на річці Німан. Гітлерівці не змирилися з втратою вигідної позиції. В ніч з 20 на 21 жовтня 1944 року, використовуючи приховані підступи, фашисти в тумані контратакували наші підрозділи.

21 жовтня 1944 року наступ гвардійців тривав. Після артилерійської підготовки ланцюги бійців кинулися вперед, але сильний кулеметний вогонь противника знову зупинив наступаючих. Гвардії капітан П. І. Сизов, бачачи, що зволікання призведе до великих втрат, поповз до бійців, що залягли, і, вибравши момент тимчасового затишшя, пішов в атаку. Гвардійці дружно піднялися за парторгом. Рухаючись в бойових порядках, гвардії капітан П. І. Сизов помітив фашистських кулеметників, які готувалися відкрити вогонь по наступаючих. Сизов кинувся на ворога, гранатами знищив кулемет і фашистських солдатів, що перебували біля нього. У цій сутичці гвардії капітан був смертельно поранений.

Ім'я Героя Радянського Союзу П. І. Сизова носили піонерські дружини шкіл в містах Вільнюсі та Пагегай, його ім'ям названі вулиця в місті Ургенче, вулиця та школа в селі Терпіння, а також школа в місті Дружба, де споруджено пам'ятник Герою! Наказом міністра оборони СОСРС від 22 жовтня 1959 року П. І. Сизов назавжди записаний до списку гвардійського мотострілкового полку.

Редакція

Васильченко О.О.,
заступник декана ФЕБ з ОВР

ІСТОРІЯ III

Студентська рада факультету економіки та бізнесу продовжує цикл історій, що розповіли нам студенти та викладачі факультету, присвячені Дню Перемоги над нацизмом у другій світовій війні.

Історія Стоєвої Тетяни. Група 11-МБ ОО

Напевно немає в нашій країні сім'ї, яку б не зачепили страшні події того часу. Тому у кожного є власна історія, пов'язана з війною. Ось це моя.

Мою прабабусю звать Шаповалова Марія Макарівна. Вона народилася 23 серпня 1922 року в селі Іванівська-Лисиця Грайворонського району (Росія). Закінчила 7 класів і вступила до медучилища у м. Харків.

Всю війну вона пройшла в складі лікарні №1027. Дійшла до Латвії, весь час прямувавши за лінією фронту. Начальник лікарні №1027, полковник медичної служби Грушко, давав моїй прабабусі таку характеристику: "За весь час роботи в лікарні Марія проявила себе як сумлінний, чесний, добрий працівник. Серед поранених і хворих мала авторитет"

Після війни вона повернулася в рідне село. Влаштувалася працювати в лікарню. Вийшла заміж за мого прадіда Шаповалова Олексія. І народила двох дітей – мою бабусю Стоєву (Шаповалову)

Антоніну і Шаповалова Віктора. Після смерті мого прадіда прабабуся переїхала в Гірсівку до доньки. Так склалося життя, що їй довелося поховати двох своїх дітей. І залишилася вона у нас: у зятя, онуків, правнуків.

Ми з нею часто згадували її воєнні роки, багато співали фронтових пісень (її найулюбленіша "Синий платочек", і до сьогодні я не можу стримати сліз, коли чую цю пісню), вона розповідала про свої нагороди. А їх у неї чимало: «Орден Великої Вітчизняної війни II ступеня», «Медаль Жукова», «Медаль за доблесну працю під час Великої Вітчизняної війни» та інші. Звісно, вона не керувала боями, не проводила героїчні спецоперації і не встановлювала прапор червоної армії над Рейхстагом! Але, я вважаю, що вона зробила великий подвиг, рятувавши і лікувавши всіх поранених солдат.

Я дуже пишаюся тим, що у мене була така прабабуся! Вона прожила дуже складне життя, в якій було багато горя, але вона все витримала, вона не здалася. А це ознака дуже сильної людини.

Одного разу я почула дуже гарний, на мою думку, вислів: "Допоки на всій Землі буде хоч один ветеран тієї війни – ми будемо святкувати цей день. А потім нам назавжди залишиться лише пам'ять про цих героїв!" Тому хоч раз на рік, незважаючи на всі справи і погодні умови, просто прийдіть і привітайте ветеранів і вшануйте загиблих героїв!

Редакція
Васильченко О.О.